

χαρτωσιά

χαρτωσιά, η, ουσ. [<χαρτιά + κατάλ. -ωσιά], (για χαρτοπαίγνιο) το σύνολο των χαρτιών που μαζεύει ο παίχτης με ένα μόνο χαρτί: «απ' την αρχή του παιχνιδιού δεν μπόρεσα να πάρω ούτε μια χαρτωσιά». Συνών. *μπάζα¹ (1) / φυλλωσιά*.

- *δεν παίρνω χαρτωσιά*, (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) βλ. φρ. *δεν πιάνω χαρτωσιά*.

- *δεν πιάνει χαρτωσιά*, (για πράγματα) δεν έχει καμιά αξία: «έδωσε ένα σωρό λεφτά για έναν πίνακα που δεν πιάνει χαρτωσιά». Συνών. *δεν πιάνει μπάζα¹ / δεν πιάνει φυλλωσιά*.

- *δεν πιάνει χαρτωσιά μπροστά μου*, δεν αξίζει τίποτα συγκρινόμενος μαζί μου, γενικά είναι κατά πολύ κατώτερός μου: «λέει ότι είναι εγκυκλοπαιδικά μορφωμένος, αλλά δεν πιάνει χαρτωσιά μπροστά μου». (Τραγούδι: *μπροστά του δεν αξίζουν ούτε δίλεπτο, δεν πιάνουν χαρτωσιά οι άντρες όλοι*). Συνών. *δεν πιάνει μπάζα¹ μπροστά μου / δεν πιάνει φυλλωσιά μπροστά μου*.

- *δεν πιάνω χαρτωσιά*, (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) δεν μπορώ να κερδίσω μια χαρτωσιά: «βγήκα απ' το παιχνίδι, γιατί δεν μπόρεσα να πιάσω χαρτωσιά». Συνών. *δεν πιάνω μπάζα¹ / δεν πιάνω φυλλωσιά*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας